

Sygn. akt I CSK 955/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa Stowarzyszenia w Z.
przeciwko Gminie Piaseczno
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 lipca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 28 marca 2014 r., sygn. akt I ACa 1407/13,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2700 (dwa
tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca Gmina Piaseczno oparła wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na pierwszej spośród wymienionych przesłanek.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, przez co należy rozumieć, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzyganiu innych podobnych spraw. Jednocześnie, chodzi o zagadnienie, którego wyjaśnienie byłoby konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostające w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy, i także w związku z podstawą prawną stanowiącą podstawę wydania zaskarżonego wyroku (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13, nie publ.).

Według skarżącej, zagadnienie prawne w niniejszej sprawie jest związane z deklaratoryjnym charakterem zmiany wpisu do ewidencji niepublicznych placówek oświatowych (art. 82 ust. 5 ustawy o systemie oświaty) i polega na potrzebie rozstrzygnięcia, czy faktyczne prowadzenie zajęć przez niepubliczne przedszkole w dodatkowym, nie objętym wpisem do ewidencji, miejscu może być podstawą skutecznego dochodzenia zapłaty dotacji za dzieci uczęszczające w tym miejscu na zajęcia.

Problem przedstawiony przez skarżącą nie spełnia kryteriów istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1, gdyż nie odznacza się przymiotem „nowości”. Podstawą przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania może

być bowiem tylko taki problem prawny, który jeszcze nie został rozstrzygnięty w orzecznictwie. Tymczasem stanowisko zgodne z zapatrywaniem przyjętym za podstawę zaskarżonego rozstrzygnięcia wyrażone zostało przez między innymi przez Naczelny Sąd Administracyjny (zob. wyrok z dnia 12 lipca 2011 r., I OSK 639/11, nie publ.) oraz Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (zob. wyrok z dnia 20 stycznia 2010 r., IV SA/Wr 398/09, nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania nie zostały spełnione i orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).